ALLE PAARDEN *hebben aan de wedstrijd deelgenomen*

de weer-eerstelingen in het paradijs
(vervolg)

eerst moesten ze van mij nog
“tabors” schrijven
voor hun ouders die hen straks
zouden komen halen
wat een “tabor” is?
net zoals zijn drie dierbaarste leerlingen
de zaligmaker jezus op de taborberg
op zijn sterkste
& stralendste hadden gezien
zo moesten ze zich een moment
herinneren
waarop ze ook hun vader
& moeder zo hadden gezien
& dat op een mooi briefje schrijven
na hun zegening zouden ze die briefjes
aan hun ouders ten geschenke geven
er was ook een meisje van zes
dat over de brug wou komen
daarna zouden zij gevieren volgen

het is telkens weer even indrukwekkend
zo’n groeier letterlijk
“over de brug te zien komen”
plank voor plank verlaten ze bewust
hun kindertrjd
om glorierijk hun jeugd te betreden

eens over de brug gekomen
krijgen zij hun jeugdzegen:
de zegening van hun zintuigen
naar hun beginnend liefdesleven toe

ze waren er blij om dat geen van de vier
zijn of haar moment al had gekregen:
bij de meisjes
de eerste vernieuwing van de schoot
bij de jongens
de eerste opwelling van zaligheid

in de voormiddag
hadden ze afgesproken
als dat met een van hen het geval zou zijn
dat ze dat dan in de brouwerij
met hun gevieren
zouden komen vieren

ze spraken ook af
om in hun pas-betreden jeugd
al hun eerste lichaamsontdekkingen
& tederheidsbelevingen
niet op een of andere duistere plaats
& in bedenkelijke omstandigheden
te beleven
maar in hùn paradijselijke tuin
& bij hùn vertrouwde vuur
best de vrijdagavond na school
& de zatersdagmiddag weer thuis
zodat ze hun weekend niet kwijt zijn

wat waren de ouders
blij deze afspraken
met hun kinderen te mogen maken
want ze moesten allicht
voor deze volgende feesten
wel gebracht & gehaald worden

maar het blijste waren ze er allicht om
dat zij hun kinderen
het paradijs hadden weten betreden
dat zijzelf ooit op hun veertien jaar
zo glorierijk hadden geschapen

LUC VERSTEYLEN

520

WOORDEN ONTVREEMDEN

Hert

Ik verlang ernaar zoals een hert
naar de waterbron

Alleen mensen die vertrouwd zijn met de Bijbel, meer bepaald met de psalmen, zullen bij gelegenheid van een intens verlangen zeggen: ‘Ik verlang ernaar zoals een hert naar de waterbron’, of iets in die trant. Wie de Latijnse tekst in zijn geheugen bewaard heeft, zal zeggen ‘Quemadmodum desiderat cervus ad fontes aquarum...’ zoals de Vulgaat vertaalt.
Dat verwijst naar het openingsvers van het tweede psalmboek (Ps. 42,2). Het luidt in de elf Nederlandse vertalingen die ik bij de hand heb telkens enigszins anders. Er is vooral een afwisseling in de vertaling van het dier dat in de vergelijking voorkomt, met name een *hert* of een hinde:

- Vertaling (Jacob Arienszoon, Leiden, 1587):
‘Ghelijc als het *hert*
schreyet na versch water
so schreyt mijn ziele
Godt tot u.’

- Statenvertaling (1637):
‘Gelijck een *hert* schreeuwt na de waterstroomen;
alsoo schreeuwt mijne ziele tot U, o God!’

- R.H.De Smet (1940):
‘Zooals de hinde reikhalst
Naar waterbeken,
Zoo reikhalst mijne ziel
Naar U, o God.’

- Canisius (1948):
‘Zoals een *hert* smacht
naar de stromende wateren,
Zo smacht mijn ziel naar U, o God!’

- Willibrordvertaling (1975):
‘Gelijk het *hert* dat reikt
naar waar het water stroomt,
zó in verlangen reikt
mijn ziel naar U, o God.’

- Katholieke Bijbelstichting (De Psalmen 1982):
‘Zoals in een dorre bedding
het *hert* om water schreeuwt
zo schreeuwt mijn ziel
om u, o God.’

(Wordt vervolgd)

BART MESOTTEN

Dakloos

Johan Kelders

K

„Gaat het?”, vraag ik.
„Ja, het gaat wel.”
„Moet je omhoog?”
„Nee, laat maar.”
Hij kruipt nog verder het karton in. Hij heeft geen slaapzak meer en wil er ook geen meer.
Hij heeft ‘K’, zoals hij de ziekte noemt – terminale kanker – en hij heeft nog kort te gaan. Hooguit een paar maanden. Dan heb je geen slaapzak meer nodig.
Hij aanvaardt zijn ziekte met grote berusting.
„Het is een straf voor alles wat ik fout heb gedaan”, mompelt hij vaak. „Een voorproefje van de hel.”
Hij is huursoldaat geweest en heeft in zijn zestigjarige leven heel wat vuile oorlogen uitgevochten. Met alle smerigheden en moordpartijen die daarbij horen.
De dood was toen een normale zaak. En over z’n eigen dood doet hij dus ook niet moeilijk.
Een enkele keer als ‘K’ hem te veel wordt, vertelt hij iets over zijn huurlingenbestaan. Over de geheime missies, strafmarsen, martelingen, gevechten van man tegen man, terechtstellingen.
En dan laat hij ook een foto van zijn jong gestorven vriendin zien. Een inktzwart meisje, een kind nog maar, met grote schrikogen en een kostschooluniform aan.
„Ze wacht al heel lang op mij”, vertelde hij de laatste keer. „Maar nu kom ik er echt aan.”
„Wat is dat?”, vraag ik. Er zit bloed op zijn haarloze hoofd.
„Gevallen”, mompelt ie. „Te duizelig.”
Hij valt steeds vaker weg en begint dan te ijlen. Onverstaanbare zinnen waar ik geen touw aan vast kan knopen.
„Moet je niet naar de eerste hulp?”
„Laatste hulp, zul je bedoelen.” Hij schiet in de lach. „Van m’n korte leven niet.”
Daar moet ie ook om lachen. „Van m’n leven niet”, vindt ie te véél leven.
„Dat red je niet”, mompel ik. „Op een bepaald moment val je weg en dan komen ze je halen.”
„Dat zien we dán wel weer.” Hij krabbelt overeind en klopt het stof van zijn kleren.
Hij moet naar de „K-priester” zoals hij hem noemt en dan moet hij er netjes uitzien.
De K-priester is zijn vertrouwensman en samen met hem bereidt hij zich voor op de hel.
Want ook de K-priester is het tot nu toe niet gelukt om hem op andere gedachten te brengen.
Hij gaat naar de hel. Dat weet hij zeker.

UIT DEN GROOTEN VOLKSKALENDER VAN PAUL VAN ZUMMEREN

Het duurt nu tot 24 juni, volgende week dinsdag dus, vooraleer er nog eens een weerheilige op de volkskalender voorkomt. Inmiddels worden de kalenderblaadjes kleurrijk gevuld met allerlei weerspreuken waarbij het gedrag van dieren centraal staat in de voorspelling.

Ik citeer er deze week dan ook een paar, zoals deze... over eekhoorntjes:

SPRINGEN D’EEKHOORNS IN DE BOMEN
ERG GEJAAGD VAN TAK TOT TAK
DAAR KAN NIETS ANDERS VAN KOMEN
DAN REGEN OP ONS DAK

Dat is dus een voorspeller van regen. Snel dus maar een voorspeller van mooi weer. Daarvoor moet ik bij de egels zijn. Luister maar:

ROLT ZICH D’EGEL IN ’T STOF VAN DEN WEGEL
EN HUPPELT HIJ BLIJ
SCHOON WEER IS NABIJ

Varkens voorspellen ook zon:

WEES MAAR VOOR GEEN BUIEN BANG
ALS ER UREN LUI EN LANG
OP DE MESTHOOP LIGT HET ZWIJNTJE
WANT DUREN BLIJFT DAN ’T ZONNESCHIJNTJE

En tenslotte nog eentje over de kat, want die kan voorspellen of het weer zoals we dat hebben, nog een tijdje zal blijven duren:

HET WERE STAAT VAST
ALS STIL EN KOES
ZICH KATTEPOES
HET SNOETJE WAST

KRISTIEN VAN ZUMMEREN